

Skuldbördan

"Se mamma, när jag doppar mig!"

"Se pappa när jag dyker!"

Och alla barnen njuter trots

att hela havet ryker.

"Se, jag kan cykla, faster Rut

och bromsa mjukt med trampan!"

Men pappa kommer resolut

På klacken sitter töser små

och binder blomsterkransar

som pryder deras gyllne hår

när de i gräset dansar.

Jag älskar dessa glada barn

men våndas deras framtid

för alla felbeslut som gjorts

under min egen samtid.

Sju barnbarn har jag själv, minsann

hur skall de liv gestaltas

som de ska få på denna jord

som nu så fel förvaltas.

Vad lämnar jag för arv till dem,

hur skall de kunna njuta

av det som för oss gamlingar

har bjudit livsvaluta?

Från stranden hör jag glada skratt

från aningslösa barn

som ännu ej vet någonting

om livets grottekvarn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © anakreon med Poeter.se id #13189 innehar upphovsrätten